

Solide krimivitaminer

Michael Katz Krefeld: *Før stormen*. Roman. Gyldendal, 384 sider, 275 kr.

Der skrives mange skandinaviske krimier med kvindelige hovedpersoner for tiden, og Michael Katz Krefelds debutroman *Før stormen* minder overhovedet ikke om nogen af dem.

Scenariet virker ved første øjekast ikke spor anderledes end så mange andre femikrimier. Hovedpersonen er ganske vist temmelig usædvanlig: Maja er en ung kvindelig læge, som er flygtet fra et grimt brud med kæresten. Flugten har ført hende til Norge – og til et varieret og omfangsrigt udvalg af lægemiddelindustriens produkter. Hun tager Valium, Rohypnol og sovemedicin, som andre tygger Gajoler, og det er en medvirkende årsag til, at hun ikke bliver taget helt alvorligt af sine omgivelser, da hun mener at blive forfulgt af to mænd.

Hendes fornemmelse af at blive forfulgt starter med en eksnarkomans tilsyneladende overdosis, som hun ikke magter at redde ham fra på sin skadestuevagt. I sig selv virker dødsfaldet ikke mistænkeligt på omverdenen, men Maja kan ikke slippe tanken om, at der er noget uldent ved sagen. Senere bliver hun slået ned og hendes underbo myrdet på den mest bestialske facon, hvilket får Maja til at begynde at rode i ting, som hun ikke skulle have stukket sin næse i – og mere vil det være synd at afsløre af hensyn til plottet.

Afsløres kan det imidlertid godt, at bogen er en udsøgt fornøjelse at læse. Den er langsom, af og til næsten stillestående, og forfatteren tager sig al den tid, som en god persontegning kræver. Længe virker det faktisk, som om vi overhovedet ikke befinder os i krimigenren, og det er faktisk en kompliment; bogen er ikke drevet af sit plot, men af sin kvalitet. Det er nu især vores (anti)heltinde, som får bogen til at skille sig ud; Maja er så langt fra den traditionelle strisser/journalist-hovedperson, som man næsten kan komme – faktisk virker hun både som en modstræbende og ikke helt pålidelig detektiv. Hendes stædighed vinder imidlertid, og resultatet er en krimi med en troværdighed langt ud over det sædvanlige.

Sproget er ikke opsigtsvækkende, bare stille og roligt godt håndværk – dog af og til krydret med et par vendinger, som er værd at huske; eksempelvis mener Maja, at "Valium og varm coco gjorde tryk, tryk på en Alle vi børn i Bulderby-agtig måde". Så har vi vist ramt en tjekket ung kvinde på randen af et nervesammenbrud ret godt.

Bogen er efter planen den første i en serie, og det er afgjort en god nyhed; i en verden af til tider lidt for letbenede femikrimier er Maja Holm et solidt vitamintilskud. Og hvorfor forfatteren valgte en kvindelig hovedperson? "Hun valgte mig", siger Michael Katz Krefeld. "Og så er det sjovere at kigge ind i de andres omklædningsrum".